JAARGANG CURAÇAO ... No. 57

AMIGOE DI ... AO

WEEKBLAD VOOR DE ... ANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag. Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden ƒ. 2,— met vooruitbetaling. Voor het Buitenland per jaar ƒ. 10,— Afzonderlijke nummers ƒ. 0,25. Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels ƒ. 0,50, voor elken regel meer ƒ. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD PLEIN VAN PIETERMAAI, No. 29.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA: P. JOLY & J. MARTIN, 46, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra. Su prijs di Abonnement ta ƒ. 2,— pa tres luna, pagar padilanti. Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba ƒ. 10,— pa anja. Un number so ƒ. 0,25. Un anuncio di 1 te 7 regel ƒ. 0,50 cada regel mas ƒ. 0,07½.

KERSTMIS.

Rustiger eenigszins dan andere jaren — wij vragen heden naar de beweegreden ervan niet — zijn de kerstdagen weder voorbijgegaan; echter nog verre van den aangenamen, vreedzamen indruk op ons te maken en in ons achter te laten, die toch bovenal het kenmerk is van dit christelijk wereldfeest. Het kerstfeest toch is vooral een feest, dat vrede ademt.

„Vrede den menschen op aarde" dat is de gelukwensch die wij op dien dag als uit den mond der engelen mogen vernemen, een gelukwensch tot allen gericht. Die blijde „boden der toekomst" aanschouwden in dien heiligen nacht reeds alle weldaden, die Jezus den mensch door zijn geboorte, zijn leven, lijden en dood gebracht heeft, zij loven er God voor en wenschen ons daarmede geluk, Vrede den menschen op aarde en in de eerste plaats: VREDE MET GOD.

Bij het droevig tooneel, dat er plaats had onder den boom der kennis van goed en kwaad, was de zoete vrede van de aarde weggevlucht, en had plaats gemaakt voor oorlog, voor vijandschap met God. Daar kon geen vrede meer bestaan tusschen den schepper en zijn schepsel zoo lang het dubbele juk loodzwaar op den mensch drukte: het juk der zonde; het juk van de slavernij des duivels.

Vierduizend jaren lang de lag mensch gebonden, verkocht onder de zonde: en gelijk de slaaf geen meester is van zijn eigen handelingen zoo was de mensch geen meester van zich zelven. De hartstochten die in zijn binnenste bruischten, dreven hem tot daden, die God verafschuwde, en zijn eeuwigen dood ten gevolge moesten hebben.

Niet minder ellendig was de tyrannie, die de duivel over den mensch voerde. De eerste mensch had zich in zijn handen overgegeven en bracht allen onder zijn slavernij. En welk een vreeselijk gebruik hij van zijn macht maakte blijkt duidelijk uit het woord: de mensch was gevangen door den satan, die met hem deed wat hem behaagde. Welk een ellendige, welk een droevige slavernij moet dat geweest zijn! Indien een volk gevankelijk wordt weggevoerd door een woeste barbaar, die het overwonnen heeft, hoe wreed, hoe ondragelijk is dan hun lot. Maar hoeveel wreeder moet dan de gevangenschap geweest zijn onder den duivel, die heviger pijnigt, dan de barbaarschte tyran.—En niets kon de mensch aanbieden om zich los te koopen; geen sterveling, geen engel zelfs kon hem bevrijden. Daar stond hij hulpeloos; daar sleepte hij zich voort voor de aarde, de wrok in het hart, beladen met Gods vijandschap, zwoegend onder een dubbel juk; daar was geen plaats voor vrede in zijn hart; die vertrouwelijkheid, met God was verdwenen, en hij kon slecht met vreeze naar de hemelen opzien, als naar de woonplaats van een vergramden God van een onverbiddelijken rechter, die den hoon, hem aangedaan, vreeselijk wreken zou, met een eeuwigen dood met de eeuwigheid van jammeren!

Dan daar schittert eensklaps een schitterend licht aan het uitspansel. Een engelenkoor daalt af: het zijn de herauten die de komst melden van den vredevorst. Hoort, reeds ruischt het langs de hemelen: Vrede den menschen op aarde! De blijde boden des vredes dalen af tot de herders en verkondigen een groote vreugde voor het geheele volk want heden, zoo melden zij, is U een verlosser geboren, Christus de Heer in de stad van David." En de herders snellen naar Bethlehem en vinden het kind in de stal en aanbidden het als hun God, als de Vorst des Vredes, die de boeien der zonde verbreken kwam en den mensch met God verzoenen; die de werken des duivels vernietigen zou, de vorstendommen en machten ontwapenen en openlijk door zich zelven over hen zegevieren! — God zij dank, de dageraad des vredes brak eindelijk door! De aarde werd ontheven van de vloek Gods; de kroon is in den duivel van het hoofd gevallen, zijn scepter ligt verbroken; Vrede, duurzame vrede is voor immer met het goddelijk Kind op aarde neergedaald!

Maar naast de vrede met God kwam het kindje Jezus ook vrede stichten tusschen de menschen onderling. Waar ter wereld bestond, vóór Christus komst op aarde de ware vrede, die zijn grondslag heeft in de liefde? Alle vrede was slechts een schijnvrede, en duurde slechts zóólang als de eigenliefde zich niet gekrenkt gevoelde. Zelfs bij de Joden het volks Gods luidde het gebod: Gij zult uw naasten liefhebben en uw vijand haten. De ellendige heerschappij der zonde, de verstgedreven zelfzucht, waren de onuitputbare bron, waaruit wrok en wrevelhaat en nijd, scheiding en opstand tusschen volkeren en volkeren, tusschen Joden en heidenen, tusschen Grieken en andere natiën opwelden. Onder de volkeren heerschte afgunst, zelfzucht, liefdeloosheid, wreedheid, tyrannie en verachting der menschelijke waardigheid- en hoe kon het anders of de vrede, zoo hij er al een oogenblik ware, moest daarbij duizendmaal verstoord, duizendmaal verbroken worden en in strijd veranderen. Dan was er oorlog tusschen broeders, dan kwam de vloek des vaders neder op het hoofd van den zoon; dan vielen de volkeren elkander met woede aan, plunderden en roofden en moorden en deden het overblijfsel van een geheel volk dikwerf in ballingschap verkwijnen.

Eindelijk! daar naderde de Vredevorst! Hoort hoe het lied, van 't engelenkoor reeds schalt over de aarde vrede den menschen; vrede met elkander. De Vredebrenger, de Vorst des Vredes is daar; hij ligt de kribbe van Bethlehem! Hij is geboren om Joden en heidenen en Grieken, die elkander zoo bitter haten, te vereenigen in één Rijk, Hij is geboren om allen, die een maal verre waren te vereenen in zijn Bloed. Want Hij is onze vrede, die den scheidsmuur heeft weggenomen, en de vijandschap op doen houden, opdat er vrede zou zijn. Gegroet, gegroet, goddelijk kind, roept de van haar boeien geslaakte wereld uit, Gij hebt ons allen tot één lichaam vereenigd, waarvan gij het hoofd, waarvan gij de ziel zijt. Daar geldt Jood noch Griek, daar geldt slaaf noch vrijgeboorne, want allen zijn wij één in Christus Jezus.

Goede Lezer, dat de vrede, die in dien heiligen Kerstnacht over de wereld is neergedaald ruimschoots uw deel zij. Dat zal een weldadige rust schenken na een jaar arbeids en moed om den nieuwen jaarkring met een blij gemoed in te treden!

NIEUWSBERICHT...

CURAÇAO.

Per mail werd alhier ... vond de tijding ontvan... overlijden te Westwo... van den Zeergel. Heer Dr. ... Nuyens, vader van de ... Gestr. Heer Mr. Theod. ... jens, lid van het gerechts...

Met dr. Nuyens verlies h... lieke Nederland een zijne... sprekende karakters niet ... maar tevens een zijner bega... en krachtigste strijders voor ... vooruitgang der katholieken op maa...

FEUILLETON

Un prueba chiquita di justicia china

Na Imperio Celeste, asina nos ta lezá den *Kath. Missien*, un pesimista ta doena repetidas veces motivo pa hende keré koe mitad di género humano ta criá pa perseguí e otra mitad. Cártanan di misión, á lo menos, koe ta tratá di relación entre pagano i cristiaanan ta contené cada vez comunicación, probando koe e inmensurable imperio ta hospedá un multitud di buscadó di pleito.

Lo siguiente por sirbi tambè pa doená testimonio dj'esai

Mangfoe ta un ordinario puebleciljo, oenda e páternan jesuita a establecé nan na 1874, pa motivo koe n'e tempoe tabatin bibá aljí diferente catecúmeno, kende su número sin embargo a desminuí, e anja siguiente, considerablemente á causa di un gran persecución. Tin aljí, no obstante, un cas di misión, ó, según nan ta yaméle un Kongsoe, coe un arrendador como cuidadó. E guardián, un hombèr koe bo por confiá riba dj'éle, tin na servicio un muchá di 15 anja, jioe hombèr di un cristián di vecindario. Principal ocupación dje jovencito ta consistí den largá e gran búfalo pretoe comé á lo largo dje coenúcoenan di arroz. Di pasoe asina nos ta bisa; ta un verdadero cuadro pastoril di mirá un troepa chiquita di semejante muchánan, sintá riba nan buey manso, coe un cama di balasor na curpa, un sombré extraordinariamente grandi di bambú i blachi di nenufar riba cabez, i un carzón pia lorá arriba asina haltoe posible. Si ta yobé, i e bueynan, por consiguiente, no ta na trabao, bo ta mirá e muchánan, wardadó di bestia generalmente, reuní huntoe; ma e dia koe e relato aki ta coeminsá, ta un día secoe, i e bueynan ta na trabao, mientras toer e muchánan ta cortando yerba á lo largo di un coenucoe di maisji. Di repente, donjo dje coenucoe di maisji ta coerí bini cerca Petolo, asina e muchá hombèr, jioe dje cristián yamá, i él ta gritéle coe aspereza.

—"¡A bo aljí, tu vagabundo kita liger fô di mi maisji! ¿Bo a tendè?"

—"¿Kende ta misji coe bo maisji, tu bieuw loco?"

—"¡A bo, tu cabez di pieuw!"

—"¿Pieuw, á mi? Bo sí ta cargá di caranga i chincha."

Esai ta por de más, e pagano ta bira furioso, él ta cargá Petolo koe no ta riá p'éle, coe boftá, rancá su sombrè fô di su cabez. Yorando e muchá ta coerí bai, no n'e Kongsoe, ma cas di su tata.

Ora e tata, un cristián a tendé relato di su jioe, él a rabiá i unbê él a sali bai busca su defensa.

—"¿Bo jioe? sepa bo, koe él a cortá mi maisji."

—"Anto bo mester a avisá mi. ¿I oenda e maisji ta?"

Palabra un ta bolbé hala otro; e pagano ta tirá manoe riba e cristián, i asina ta resultá an bringamentoe. Ta sali un bisinja bin toema parti p'e pagano. Dos contra un, e cristián ta cordá den dje mes, ta poco duroe; di improviso él ta beelá riba e pagano toembéle abao pecho arriba. Tata Petolo, sintiendo su mes los awor, ta sacá daodao.

Bisinjanan, mayor parti amigonan dje pagano, tendiendo e boroto, ta coeri bin mirá ta kiko, i unánimamente nan ta combini coe otro koe e campesino, alji bao na suela, mester ta considerá como mortalmente herido. Tan pronto nan a palabrá toer cos bon coe otro, nan ta trahá un camilja, cargá e hombèr asina prudentemente posible hiba e Kongsoe, como si fuera nan ta keré en realidad lo que nan a maquiná, i koe en verdad ta cuestión di un morto. Di poesí, e asesino ta uu cristián, i di mes ta pa e pendenciéronan chino, koe religión di Occidente mester ta responsable pa lo que un koe ta profeséle cometé. E tropa di hende turbulento ta marchá por consiguiente bai n'e cas di misión.

Noticia koe un ciudadano a ser mortalmente herido pa un cristián, a plamá entretanto toer camina. Mama, esposa i un número di pariente coe ainda otro mugernan i muchá a coeri bini; tabata un quejido insoportable, mesclá di maldición di más terribie.

Kende koe pa promer bê di su vida tendé é gritería i yoramentoe dje beljo sexo indígena, tin di estremecé di cabez te na pia. Ma pronto él ta coestumá, ora experiencia sinjéle koe no ta nada más sino represeutación i cos prepará de antemaño, ma con toer él ta keda algo koe ta trahá muy desagradablemente riba bo sistema nervioso, manera cualquier mal sonido.

Jegando na porta dje cas di misión, e cargadónan ta gritá: "¡habri porta!"

E guardián ta contestá; —"mi no conocé boso i mi no tin nada di haci coe boso."

"Ta correspondé bo perfectamente, pasobra un cristián a matá e hombèr aki."

—"Boso retirá bai aki fô, sigur ta koe no tin ningún hombèr matá."

—"Sí, sí, él ta bai moeri."

—"Si t'asina, dirigí boso anto n'e asesino, cada un ta responsable di su hecho."

Porta a keda cerrá; i nan a keda ta discutí coe otro te a bira anochi, i e pretendido moribundo a keda alji solito riba e camilja, p'él pasá nochi na calle delanti e Kongsoe.

(Sigue.)

RACAO.

schappelijk en staa[...]
voor hun gelijkstel[...]
met de andere gezind[...]
de; voor hun vormin[...]
zelf bewuste partij, [...]
woord en voorbeeld [...]
ten strijde getrokken ree[...]
rijke overwinningen wijz[...]

Diezelfde ijver voor de k[...] zaak en daarbij een onverza[...] lust tot arbeiden, deed hem on[...] een zeer uitgebreide geneeskun[...] praktijk, den tijd vinden, om beha[...]ve een reeks van brochures en verspreide geschriften, standaardwerken te schrijven als: *Geschiedenis der Nederlandsche beroerten* [2 dn.] "*Algemeene Geschiedenis des Nederlandschen Volks* (20 deelen); "*Geschiedenis van het Ned. Volk van 1815 tot op onze dagen*" [4 dn.] enz., die in iedere boekerij een waardige plaats innemen.

In dien vruchtbaren arbeid zocht hij slechts de waarheid, gelijk hij die immer in de wetenschap heeft gezocht.

Moge hij die voor eeuwig aanschouwen in haar schoonsten tooi bij God, Wiens zaak hij in dit leven zoo trouw en ijverig heeft gediend. Hij ruste in vrede!

Gisteren in den vroegeren morgen had aan de klip (Overzijde) een droevig ongeluk plaats.

Bij het nemen van een bad werd de heer ANTOINE MARTIS, gepensioneerd chef van het bouwdepartement alhier, waarschijnlijk door een beroerte overvallen, die plotseling een einde maakte aan zijn leven.

De heer Martis had zich immer door ijver en arbeidzaamheid onderscheiden. Als timmermansleerling begonnen, zonder noemenswaardige middelen ter volmaking in zijn vak, wist hij het door zijn energie zoover te brengen, dat hem door het Gouvernement gewichtige betrekkingen werden toevertrouwd.

Met zorg en zaakkennis nam hij die waar, getuige, wat onder zijn leiding aan wegen en gebouwen tot stand kwam en nog immer uitstekend voldoet.

Droevig mag zijn plotseling verscheiden heeten. Diep betreuren hem zijn familie, die in hem een ge[...]htgenoot en vader; en vele [...] die in hem een rechtscha[...]d vonden.

[...]iete in eeuwige rust!

[...]rmalen hebben wij ge[...]en ellendigen toestand [...]k gronds, bezuiden de [...]eke Kerk te Pietermaai, [...]ervloedige regen de om[...]ewoners verbiedt hun hui[...]laten en de toegang voor [...]ers der Kerk afsluit. Op [...]feest van Kerstmis was de [...]der Kerk met geen mogelijk[...]e genaken. Wij behoeven daar[...]oven niet te zeggen hoe scha[...]lijk het langzaam uitdrogen van [...]en poel voor de gezondheid is van velen, die in de onmiddelijke nabijheid wonen.

Wij nemen daarom de vrijheid hier nogmaals met meerderen nadruk op te wijzen.

Bij Gouvernements beschikking is aan den Heer W. Ferguson, Griffier van bij het Kantongerecht op Bonaire, tevens belast met de functiën van Notaris, Hypotheekbewaarder, adjunct-Yker en Scheepsmeester, tot herstel van gezondheid verlof naar Nederland voor den tijd van een jaar verleend.

1°. de Heer G. W. Hellmund, particulier op Bonaire, gedurende van verloftijd van den Heer W. Ferguson met de waarneming van het ambt. van Griffier bij het Kantongerecht op dat eiland en met de functiën van Kolonialen schrijver aldaar;

2°. de Heer C. R. Debrot, Ambtenaar bij het Openbaar Ministerie op Bonaire gedurende dien verloftijd met de functiën van Notaris, Hypotheekbewaarder, adjunct-Yker en Scheepsmeter op dat eiland.

---

is aan den Heer Mr. Th. J. A. Nuijens, aftredend lid van de Schoolcomissie, on[...]dankbetuigtuiging voor de door hem [...] bewezen diensten, eervol [...] als lid van dat college,

[...]ie.
[...]tsver-
[...]ts-
M[...]
van Sc[...]zit-
ter, en verder de volgende in alphabetische orde genoemde heeren als leden: C. van Beers, K. Bonsema, A. H. van Buren Schele, A. F. van den Donk, Mr. Ph. F. de H. Evertsz en Dr. P. K. T. Lens.

---

is aan de Commissie tot het afnemen in 1894 van de examens, bedoeld bij art. 20 van de onderwijsverordening, pank betnigd voor de door haar bewezen diensten, en tot het afnemen in 1895 van die examens [...]commissie benoemd bestaande uit de Heeren S. Senior, lid van de Schoolcommissie als Voorzitter en H. Haytink en F. Agterberg, als leden.

---

is voor het aanstaande jaar 1895 een Schuttterersraad benoemd, bestaande uit:

den Kapiten M. Capriles,
„ 1e. Luitenant Moses S. L. Maduro,
„ 2e. Luitenant L. J. B. Leyba,
„ Sergeant-majoor D. B. Senior,
„ Sergeant A. J. T. de Veer,
„ Korporaal J. C. W. Gravengorst,
„ Schutter Teofilo Penso.

---

is tot het doen der indeeling bij de Schutterij,—en het onderzoeken van—en beslissen op de redenen van vrijstelling en uitsluiting van dat korps voor het jaar 1895 eene Commissie benoemd, samengesteld uit de Heeren P. C. Gorsira en Mordy, S. L. Maduro, leden van den Kolonialen Raad, J. J. Pietersz, Kapitein bij de Stedelijke Schutterij, F. Agterberg, 2e. Luitenant en J. F. L. Romijn, Sergeant bij dat korps, en is de Kapitein-Adjudant J. F. K. van Eps aangewezen als secretaris van de genoemde Commissie.

---

is eene Commissie benoemd, bestaande uit de Heeren J. H. Schotborgh E. D. E. van den Bossche, leden van den Kolonialen Raad, met den Administrateur van Financiën, teneinde het register van den aanslag in de belasting voor Weerbaarheid voor 1895 op te maken.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven

Francisco Erranzuriz N., Soledad Lopez F., Cornelio Kristen, Jozefa Manuela, Teodocila y Felina Pereira, F. Agterberg (2), Nia Regals, Becker Brun & C°., M. P. Petersz (aangeteekenu), Leon V. Leyba, & C°. (aangeteekend), Eliascha Wäsaf (aangeteekend), Prospero Baiz, (aangeteekend).

Drukwerken die niet ter verzending vatbaar zijn: Henry A. Correa, Coro; Isaac C. Henriquez., Coro; Teofilo Silva La Vela de Coro; Luis Queremel é hijo, Coro.

Nederland.—Het gezantschap, dat H. M. de koningin-regentes vertegenwoordigde bij de begrafenis van czaar Alexander III van Rusland, is Zaterdag in het vaderland teruggekeerd.

Luitenant-generaal graaf Dumonceau heeft zich naar Het Loo begeven, terwijl zijn adjudant jhr. Van den Bosch in de residentie is aangekomen.

— Te 's Gravenhage is overleden de kamerheer in buitengewonen dienst van wijlen Z. M. den koning, O. T. baron Sloet van Toutenburg, wiens benoeming tot dien titel dagteekent van 16 Februari 1858.

— De dienst, in de Russische kapol aan den Scheveningsche weg gecelebreerd, ter gelegenheid van het huwelijk van czaar Nicolaas II van Rusland, werd bijgewoond door den Russischen gezant bij ons hof, ridder De Struve, en door den legatie-secretaris, den heer De Berends, beiden vergezeld van hun familie-betrekkingen; zoomede door den consul-generaal van Rusland te Amsterdam.

BUITENLAND

Rome.—Naar uit goede bron verzekerd wordt, zullen de diplomatike betrekkingen tusschen den H. Stoel en Chili weldra hersteld worden. De aanstaande reis naar Santiago van Mgr. Macchi, apostolisch gezant [vo]or Ecuador, Bolivia en Peru, moet [ten d]oel hebben eenige zaken te re[ge]len, die in verband staan met de [ben]oeming van een een gezant van [Ch]ili bij den H. Stoel. Waarschijn[l]ijk zal dit voorbeeld van Chili door Mexico en Nicaragua nagevolgd worden.

Italie.—Na Zuid-Italië komt nu het Noorden aan de beurt. Hevige schokken van aardbeving zijn weer gevoeld te Brescia, Bologna, Verona en andere steden.

Belgie — De instructie in de zaak van de Luiksche anarchisten is gesloten. De procureur des konings heeft zijn requisitoir opgesteld. Zestien beschuldigden zijn naar de kamer van inbeschuldigingstelling verwezen. De namen van de voornaamste hebben we vroeger gemeld. Bovenaan staat de Rus Jagolkofsky, de valsche baron Sternberg, in hechtenis te St-Petersburg; de meeste overigen zijn Duitschers of Luikenaars. Verder komen op de lijst voor Cornelissen, geboren in Den Bosch, wonende in Amsterdam, en Vliegen, geboren in Galoppe, wonende te Maastricht, beiden vervolgd wegens persdelicten.

— Het muziekgezelschap van een dorpje der Ardennen was op een feest verzocht in een naburige gemeente. Doodmoe en na meer dan een goed glas gedronken te hebben, reed het gezelschap eerst laat in den nacht naar huis. Een werkman, die terzelfder tijd naar een naastbijzijnde fabriek ging om een kameraad af te lossen, zag eensklaps een groot zwart voorwerp op den weg leggen. Ongetwijfeld was het een wild zwijn, dat uit de bosschen der Ardennen was gekomen. Hij verzamelde al zijn moed en bracht het beest met zijn stok een geweldigen slag toe. Het dier bleef liggen, maar liet klagend geluid hooren; hierop zette de werkman het op een loopen en ging hulp halen. Spoedig waren een aantal dapperen, met spaden, hooivorken en knuppels gewapend, bereid om mee te gaan. Een der jagers had een geweer, en die moest natuurlijk voorop. Op eerbiedigen afstand werd geschoten, en opnieuw slaakte het monster een klagenden zucht. Toen vlogen allen te gelijk er op aan en na eenige minuten was het oudier met spaden, knuppels en hooivorken afgemaakt. Toen men het echter wat nader bij bekeek, bleek het geen wild zwijn te wezen, maar wel de contre-bas van een der muzikanten, die de halfdronken bezitter uit het rijtuig had laten vallen. De grijslinnen zak, waarin het instrument was gewikkeld, had die treurige vergissing veroorzaakt.

Frankrijk. Het door de Regeering aangevraagd crediet van 65 millioen francs voor eene expeditie naar Madagascar werd met 377 tegen 143 stemmen aangenomen, na eene zitting, die wederom zeer rijk was aan "incidenten", en nadat verscheidene tegenvoorstellen achtereenvolgens waren verworpen. Eene meerderheid van ruim 230 stemmen dus—de Regeering heeft niet te klagen.

— De erfgenamen der markiezin Du Plessis Belière te Parijs, hebben hun proces tegen den H. Stoel verloren. Zooals men weet, betwistten zij den Paus het recht, om legaten te aanvaarden, maar het hoogerechtshof besliste, dat de Paus recht van bezit in Frankrijk heeft, evenals de overige souvereinen.

De souvereiniteit des Pausen is hiermee dus opnieuw erkend en hierom was het den Paus meer te doen dan om het geld. Aan ieder der twaalf erfgenamen heeft hij 3 à 400,000 francs uitgekeerd en voor zichzelf niet meer overgehouden dan een huis te Parijs en een kasteel te Somme. De Paus is nu grondeigenaar in Italië, Oostenrijk en Frankrijk.

Duitschland.—Aan den oud-Kanselier Von Bismarck, wordt eene beproeving opgelegd, groot[...] schijnlijk en zwaarder te dr[agen ...] al het andere leed, dat hij in [...]ven te torsen heeft gehad. Maandag morgen 23 Nov: vroeg ontsliep op Varzin zijn zorgvolle en trouw echtgenoot, wier gezondheid reeds lang sterk was achteruitgegaan, weswege men dan ook nog niet naar Friedrichsruhe was teruggekeerd. Het moet een bijzonder gelukkig huwelijk geweest zijn van deze twee, en een heerlijk huiselijk leven. Een flauw begrip er van geeft de groote plaat van Allers in het bekende boek „Unser Bismarck," een „avondje op Friedrichsruhe" voorstellende. De overleden Vorstin zit daar stil in een armstoel tegenover haar lezenden echtgenoot, en men ziet haar gelaat zelfs niet. Maar uit de wijze, waa[rop ...] het naar haren echtgenoot gek[eerd] is, spreekt trouw, en zorg spreek[t ...] de moederhand, gelijk die daar voor een oogenblik rust op de leuning van den zetel. Vorstin Von Bismarck — Johanna von Puttkammer — werd den 11en April 1824 geboren. Zij was de eenige dochter van den landeigenaar Von Puttkammer van Viartlum. Bismarck zag haar het eerst op de bruiloft van den besten vriend zijner jeugd, Maurits von Blanckenburg. De lieve, eenvoudige Freule Von Puttkammer, die daar bruidsjuffer was, maakte toen reeds een diepen indruk op den jongen landheer von Schönhausen, en later, toen Von Blanckenburg met zijn vrouw en hunne jonge vriendin een reisje deden in den Hartz en Bismarck zich bij hen aansloot, leerden de jongelieden elkander nader kennen en liefhebben. Maar toen in het vrome gezin van den heer Von Puttkammer op het landgoed Reinfeld een brief kwam, waarin Otto von Bismarck Schönhausen kort en bondig de hand van Johanna vroeg, maakten de liefhebbende ouders, die indertijd veel gehoord hadden van „den dollen Bismarck" — zooals men hem noemde in zijn vroolijke jeugd — bezwaar hun eenig kind aan hem af te staan, hoewel het meisje bekende, dat zij hem liefhad. Men noodigde echter Bismarck uit, zelf naar Reinfeld te komen, en toen hij daar het meisje voor de oogen harer verbaasde ouders omhelsde als zijn bruid en hun toeriep: „Wat God vereent, zal de mensch niet scheiden," gaven de ouders hunne toestemming, en 't heeft hun nooit berouwd. Von Bismarck trouwens heeft er ook nooit berouw van gehad. „Het vrome, bedeesde meisje" — zegt Von Köppen in zijn „Leven van Bismarck" — „werd hem de vredebode in den strijd des levens, de trouwe gezellin bij alle wisselingen van het lot. Hoe zou Bismarck de onvermoeide arbeidkracht, den moed en de volharding gevonden hebben op zijn loopban vol moeilijkheden, als niet een trouwe gade gezorgd had voor den huiselijken haard en bij den grooten Staatsman, niet met woorden, maar vaak met een enkelen, het hart verwarmenden blik, de energie had wakker gehouden, die de geheele wereld bij hem bewondert." Zoo beheld hun huwelijk, ook in later jaren, de bekoorlijkheid der jonge liefde. Bismarck heeft zeer goed ingezien, wat hij aan zijn vrouw te danken had. Als bejaard man zei hij tot iemand in zijn omgeving: "Gij hebt geen begrip, wat deze vrouw van mij gemaakt heeft." Wat zal het nu een ander leven voor hem worden zonder haar! Twee zonen, Herbert en Wilhelm, en eene dochter (gehuwd met Graaf Von Rantzau) heeft de overledene haren echtgenoot geschonken. Graaf Herbert kwam nog voor het overlijden op Varzin aan.

Groot-Brittannie. — Koningin Victoria gaat zichtbaar achteruit, waar het er op aankomt zich te verplaatsen. Zij lijdt wel niet hevig aan rheumatisme, maar de ziekte heeft een zekere stijfheid in de ledematen teweeggebracht. Zij kan zelfs niet meer in haar rijtuig komen dan langs een hellend vlak, dat men tot dit doel heeft gemaakt.

Rusland. — Maandag morgen 16 Nov., heeft het huwelijk van den Czaar plaats gehad. Voor één dag was de rouw over den dood van Alexander opgeheven, om uiterlijk al-

... sch- ... zijn, ... dat ... een ... an ... de ... ale ... nde ... ezet ... raan ... echt. ... het ... an ... ar ... nt ... le ... ar ... ar ... ens ... oot- ... elde de ... kuste het. ... hermelijnen ... ngeslagen, nam ... groote gebeeldhouw- ... koets. Deze koets werd ... 1740 door Frederik den Groote aan de Russische keizerin ten geschenke gegeven en wordt gedekt door eene gouden kroon, bezet met edelgesteenten. De keizerlijke bruidegom volgde in een ander rijtuig, getrokken door acht paarden, met witte vederbossen op den kop en met gouden schabrakken. Achter dit rijtuig kwamen de Russische en vreemde vorstinnen, gezeten in zes staatsiekoetsen, prachtig beschilderd, getrokken door 8 zwarte en bruine paarden. De grootvorsten en vreemde prinsen volgden te paard, door een schitterende staf en een groot gevolg omgeven — een ruitergroep, gelijk zelden wordt gezien. Verder nam een groot aantal hofbeambten en militairen aan den optocht deel. Aan het hoofd reden de prachtige garde en kozakken van den Czaar, krachtvolle figuren in scharlaken uniformen, manschappen met een scherp afgeteekend Oostersch gelaat, met de bekende astrakanmutsen op het hoofd. Verder jagers met zilveren hoorns, lakeien in hof-uniform, tallooze hofambtenaren van allen rang. Onmiddelijk voor de bruid reden eenige vergulde koetsen, waarin de ceremonie-meester, de hofmaarschalken en de minister van het keizerlijk huis gezeten waren. Op den reeds vermelden ruiterstoet volgden de andere leden der hofhouding, allen in galarijtuigen, en ten slotte het regiment kurassiers der nieuwe keizerin, prachtige kerels in witte met goud versierde uniformen. Een tweede afdeeling van de garde-kozakken besloot den trein. De stoet ging eerst naar de Kasan-kathedraal, waar de Metropoliet en de Heilige synode het bruidspaar ontvingen, en waar namens de burgerij brood en zout werd aangeboden, en vervolgens langs het Newsky Prospect de beroemde hoofdstraat van Petersburg, naar het winterpaleis, waar in de kapel de eigenlijke huwelijksinzegening plaats had. Langs den ganschen weg stonden de troepen geschaard, terwijl het geschut van de forten bijna den ganschen dag saluutschoten loste.

— In Polen worden plannen beraamd voor een groote betooging ter gelegenheid van den 100jarigen herinneringsdag van de laatste verdeeling van Polen in het volgend jaar. Het al of niet houden van de betooging wordt afhankelijk gesteld van de houding van den Czaar en kenteekenend voor deze houding zal het ontslag van generaal Gourko als gouverneur worden beschouwd.

— De eerste daad van goedertierendheid van den Russischen Czaar, welke met zooveel belangstelling werd te gemoet gezien, is thans geschied. Ter gelegenheid van Z. M's huwelijk verscheen een Keizerlijk manifest, waarbij allerlei verlichtingen worden toegestaan wat betreft de betaling van onderscheidene schulden aan de ... n, geleende sommen en achter... n van belas-

... worden kwijtgescholden ... straffen worden verminderd. Verkort worden verder de veroordeelingen tot gevangenis- en vestingstraf, dwangarbeid, deportatie in het leven onder politie-toezicht. „Aan de vergetelheid worden prijs gegeven" de onontdekte staatkundige vergrijpen der laatste 15 ja... terwijl de Minister van Binnenl... sche Zaken er over zal geraadp... worden wie onder hen, die o... oogenblik wegens vergrijpen ... dien aard straf ondergaan, verza... ting daarvan verdienen. De lieden, tegen wie wegens den Poolschen opstand van 1863 vonnis werd gewezen, mogen voortaan vrijelijk in het geheele Rijk verkeeren en treden weer in het bezit van hunne rechten. Maar niet worden hun gerestitueerd verbeurd eigendom en de rechten, door den dienst verworven. Er schijnt nog meer te wachten te zijn. De Keizer gaat zijn eigen weg en stelt zich van alles op de hoogte waarbij hij zich bijzonder gevoelig toont voor onnoodig harde of onheusche bejeging der volksmenigte bij politie-maatregelen. Generaal Von Wahl, de prefect van politie te St. Petersburg, die bij de jongste plechtigheden en feesten weêr bovenbedoeld streng régime deed gelden, moet zich deswege de ongenade des Keizers op den hals hebben gehaald en zal waarschijnlijk vervangen worden. De zaak moet zich aldus toegedragen:

Gravin Stroganof liet onmiddelijk na 't bekend worden van den dood des keizers haar gevel met rouw behangen. Von Wahl liet haar zeggen, dat de inwoners van de hoofdstad niet eerder rouw mochten aanbrengen, dan hij, de gouverneur, het goedvond. De gravin, die niet voor een kleintje vervaard is, liet antwoorden: compliment aan den gouverneur en dat zij de vrijheid nam om haar droefheid over den dood van haar geliefden vorst ook zonder verlof van de politie te toonen, en daarom zou ze de werklieden hun gang laten gaan. De gouverneur trilde van toorn toen hem de boodschap werd overgebracht, en gaf zijn gorodovóji, d. w. z. politiedienaren, bevel onmiddelijk de rouwdoeken van den gevel der gravin te verwijderen.

De gravin zorgde dat het geval den keizer werd overgebriefd, en deze knoopte het in zijn oor. Toen nu onlangs eenige buitenlandsche diplomaten zich tot Von Giers wenden met klachten over de grofheid van Von Wahl tegen correspondenten van vreemde bladen en Von Giers den keizer daarvan verwittigde, legde deze den gouverneur drie dagen huisarrest op.

— In navolging van Keizer Wilhelm van Duitschland heeft ook Keizer-Nicolaas II, reisplannen zich in het hoofd gezet. De jeugdige Czaar wenscht zich ongedwonge dan zijn vader te bewegen, dit laat hij uit zijn optreden blijken. Hij zal in het voorjaar keizer Frans Jozef te Weenen en keizer Wilhelm te Berlijn bezoeken. Zoodra deze reis geëindigd is, zal de Czaar met de Czarina eene reis maken door het Russische rijk.

— Vijfduizend kransen waren naar St. Petersburg gestuurd voor de begrafenis van keizer Alexander III. Bijna de helft was van zilver.

— Van de vele groote briljanten, waarmee de Russische keizerskroon versierd is, wordt er een vermist; bij de overbrenging van het lijk van Alexander III naar de St.-Peter en Pauluskerk is zij verloren geraakt. Mogelijk echter, dat zij nog tusschen de fluweelen voering wordt teruggevonden.

Servie. — Koning Alexander moet tijdens zijne aanwezigheid te St. Petersburg met den Vorst van Montenegro eene langdurige, vriendschappelijke bespreking hebben gehad, waardoor verscheidene „misverstanden" moeten zijn uit den weg geruimd.

Rumenie. — De Koning zal ter herinnering van zijn zilveren bruiloft een ondersteuningsfonds voor den boerenstand stichten, en als eigen aandeel wil hij 200,000 frank geven. Hij houdt zich overtuigd dat door de mildheid van 't Rumeen-

O... We...

... Chineezen werd ... verscheidene duizenden geschat. Het verlies der Japanners was minder groot. Admiraal Carpenter, van het Amerikaansche oorlogsschip „Baltimore," rapporteerde te Che-Fu, dat de strijd werd gestreden tusschen 15,000 Japanners en 13,000 (verschanste) Chineezen. Het verlies van laatstgenoemden schat hij op 2000, allen dooden, terwijl de Japanners, volgens hem, maar tweehonderd dooden en gekwetsten hadden. Het grootste deel van het Chineesche leger zou na den slag ontkomen zijn.

Omtrent de verovering word nog uit Yokohama het volgende gemeld. Na de voorbereidende manoeuvres van 20 November heeft de Japansche strijdmacht op 21 November de aanval op Port-Arthur geopend door een gecombineerden storm op de versterkingen aan de landzijde. Het „eerste leger" vormde daarbij den rechtervleugel, terwijl de linker bestond uit de brigade van Humatoto. Terwijl deze beide vleugels tot de bestorming overgingen, opende de zware artillerie om acht uur het vuur op de citadel. De troepen van het eerste leger veroverden de Wester-versterking om twee uur in den middag en trokken toen Port-Arthur binnen. De brigade van Humatoto heeft de Ooster-versterking genomen omstreeks elf uur des avonds. De kustforten werden den volgenden morgen genomen. Volgens berichten uit Shanghai beoogt het derde Japansche legerkorps, te Hirosima ingescheept, Wei-Hai-Wei te veroveren, hetwelk machteloos heet te zijn, sedert het leger der Chineezen, te Tjili, bijeengebracht voor de verdediging van Wei-Hai-Wei te land, verloopt door desertie op groote schaal. Volgens berichten uit Tientsin wenscht China nu vrede tot elken prijs, als op die wijze de verovering van de heilige gravenstad Mukden, waarmede de tegenwoordige dynastie staat of valt, kan worden voorkomen.

Australie. — De Kanaken op de Admiraliteitseilanden, een groep in den Bismarck-archipel, hebben zich onlangs te goed gedaan aan het vleesch van blanken. Een schip, dat van Sydney gekomen, aan het groote eiland aanlegde, vond in de haven geen Europeanen meer en zag dat de inboorlingen naar het binnenland waren gevlucht. De kapitein stelde een onderzoek in en kwam spoedig achter de vreeselijke waarheid.

Amerika. — De president der V. S. heeft het volgende proclamatie uitgevaardigd, die een leering is voor alle ministers, welke meenen in hun officieele stukken angstvallig de aanroeping van God te moeten vermijden.

„Het Amerikaansche volk behoort met vroolijk gemoed den verheven Leider van het heelal te loven en te danken, die met zulk een goedheid en zorg gedurende het afgeloopen jaar over de bewoners van dit land heeft gewaakt; het volk behoort bovendien nederig en met vertrouwen den Vader aller genaden en zegeningen te smeeken, dat Hij zich in het vervolg ook goedertieren jegens ons toone; het volk behoort door liefdewerken, zich te beijveren de gunst te verwerven van den Beschikker van alle goeds.

Te dien einde bevelen wij, Grover Cleveland, der Vereenigde Staten, dat Donderdag 29 November a. s. een dag zal zijn van dank en gebed voor alle inwoners van ons land.

Laten wij dien dag ons gewone werk onze zaken rusten, om onze dankbaarheid te betuigen aan den Almachtige, dat Hij ons als natie

... dat Hij ons heeft ... en en pest; om Hem ... oor de oogsten, die het ... onzen landbouw; voor ... ng van den nationalen ... het vooruitschrijden in ... kennis."

... ns worden de burgers aan... om ook de armen en be... te gedenken. Het stuk ... de onderteekening van Gro... Cleveland, president, W. O. Gre... m, staatssecretaris.

VERSCHEIDENHEDEN

Alliteratie. De *Schwab. Merkur* verhaalt de volgende geschiedenis van wijlen Helmholtz.

In de woning van den hoogleeraar verzamelden zich gaarne een aantal gasten, die daar met den beminnelijken gastheer der kunst en den letteren hunne hulde brachten. Op zekeren avond merkte een vereerder van Heine's liederen op hoe lief en schoon reeds de alliteratie Heinrich Heine klonk.

„O," riep de gastheer uit, „dat is nog niets bij de alliteratie, die ik als professor te Heidelberg elken dag op de enveloppes mijner brieven kon lezen. Daarop stond nl.: Hochwohlgeboren Herrn Hofrat Herman Helmholtz, Heidelberg, Heumarkt!"

Uit China. Door het *Berliner Tageblatt* werd dezer dagen de aandacht gevestigd op het feit, dat 210 jaren de gemiddelde levensduur is eener Chineesche dynastie en dat dus, aangezien de dynastie Sjin, die thans den troon bezet houdt, reeds meer dan 230 jaren te Peking resideert....

En — met dit vorstenhuis zou dan waarschijnlijk ook de Chineesche staart verdwijnen! De staart — in de oogen van elken rechtgeaarden westerling het ontegenzeglijke, het typische kenmerk van den echten onvervalschten oer-Chinees, die staart blijkt een Mantsjoerijsche, eigenaardigheid te wezen, door de vreemde Sjin-dynastie met geweld in het eigenlijke China ingevoerd! Terechtstellingen en martelingen zijn noodig geweest, om den Chinees te dwingen zich datgene aan te schaffen, wat wij tot nu toe gewoon waren te beschouwen als zijn eenige sieraad en zijn nationalen trots.

„Wie geen staart draagt, behoeft ook geen kop te dragen ... twee eeuwen geleden het ... en de uitvoerders va... aan het werk en gr... staart droeg, bij de ... kop af te slaan. ... die zijn kop lie... dien van een ... weldra was ... het kenteek...

Trouw... dagen ... welijks... zou re... de bruid... een vech... den en h... jaar hecht... gen, ging... die hem trouw...

Op Madagascar ... zendeling een buiteng... despin ontdekt, die goudg... draden spint, zoo sterk, da... helm, zooals die door reizig... gen wordt, daaraan hangen k... wijfje wordt dikwijls tot 15 cM. ... het heeft een zilverkleurig behaa... borst met goudgele strepen en vuurro... de pooten met zwarte uiteinden. Het dier leverde in den tijd van 27 dagen, 3000 M. van een zeer fijnen draad.

Een der Peterburgsche bladen deelt het volgende mede: I. reisde veel in 't buitenland, altijd van een dienaar vergezeld. Door nieuwsgierigheid gedreven, begaf hij zich eens naar Monaco, om te zien, hoe spelers van allerlei naties aan roulettetafel hun geluk beproefden.

Onder de spelers bevond zich ook een rijke Engelschman, die elken keer zeer phlegmatisch een louis d'or opzette. Verloor hij, dan schoof hij zijn louis d'or den bankhouder toe; won hij dan wendde hij zich rustig tot den bediende achter hem en zeide: „neem dat als drinkgeld."

I. was verbaasd over zooveel ... bloedigheid, terwijl de Engels...

...r zijn vrijgevigheid ...ndacht trok.

Zonder zich lang te b... I. zich naar den bankh... algemeene verbazing... d. i. om alles, wat de bank...

Het aanbod was grootsc... aanbiedingen kwamen slech... den voor.

De bankhouder begaf zich naa... rectie van het Casino, om te bera... gen, en keerde schielijk met het woord terug, „dat het aanbod aangen... men werd."

Het geluk lachte I. toe, en hij deed de bank springen. Zoo bleek als een doek haalt de bankhouder de met goud gevulde zakken te voorschijn. I wendde zich tot zijn bediende, wees op de voor hem bestemde zakken en zeide kalm en rustig: „dat is voor jou voor een drinkgeld."

Men kan zich de gezichten der spelers voorstellen. Natuurlijk hielden allen den rijken Rus voor krankzinnig.

Een vrouw, die nu al twaalf jaren achtereen slaapt, ligt in het Fransche dorp Themelles (arr. St. Cuentin).

Zij werd op haar 21e jaar moeder van een kind, dat kort na de geboorte overleed. Er liepen op het dorp over den dood van dat kind lelijke praatjes, welke weldra ongegrond bleken, maar waarmee de justitie zich bemoeide.

Toen de jonge moeder, die nog zeer zwak en zenuwachtig was, de magistraatspersonen en hendarmes in hare kamer zag, werd zij bewusteloos. Alle pogingen om haar weder tot bewustzijn te brengen, bleven vruchteloos, en de arme vrouwe ligt nu al twaalf jaren in een diepen slaap.

Zij wordt vier malen per dag met pepton en melk gevoed door hare moeder, die haar trouw verzorgt, haar verbedt, als het noodig is, en altijd nog hoopt, dat deze schoone slaapster eindelijk ontwaken zal.

Is er eene stad, waar niet alleen geen belasting wordt betaald, maar waar men jaarlijks nog geld toekrijgt? Ja, dit benijdenswaardig voorrecht heeft de stad Klinkenberg in Beieren. De kleilagen brengen de stad zooveel op, dat er niet slechts geen belasting geheven behoeft ... elk inwoner jaarlijks ... surplus van het stads... ...et gemeentebestuur ...ar ook edelmoedig, ...van dit jaar heeft ...ezonden aan een ...zijn dienst... ...fgelegen ge... ...brengt. ...Noeder... ...893 het ...eerste ...ng te ...kiers ...geen ...tant ...1892 ...vrij ...ver... ...zijn opge... ...bedrage van ...zooals men zegt, ...er, te bestrijden en ...aooover te houden, ...vinden van het gemeente... ...ee te worden. De eenige ... Bij dit legaat gemaakt, is, ...steenen toren van go voet ...met een klok en een groote bel, ...gericht zal worden ter nagedachtenis ...van den testateur.

In China schaft de belasting niet minder te zijn gemiddeld 1.50 per inwoner, het andere [illegible] in Frankrijk met ... I... f per inwoner.

ADVERTENTIE.

In den ouderdom van ... en zeventig jaren, voorzien van de HH. Sacramenten der stervenden, overleed den achtsten December mijn beminde vader Dr. W. J. F. NUIJENS.

... J. ... NUIJENS.

---

po... me co... co, lo permiti...

Precisamente. Pues, sin embargo, miles de personas viven con explosivos tan peligrosos como la pólvora, dentro de su cuerpo, y mueren, repentinamente, y eso pasa cada día, y sus amigos extrañan que se hayan muerto. Muchas veces nada de particular habían sentido, á no ser cierto malestar vago; siendo la fatiga y la pesadez las sensaciones de que más se quejaban; y, sin embargo, cayeron inesperadamente, y murieron ántes de que el médico ... diera ...ciorarse de lo que era aquello. ¿Pero, qué era aquello, en realidad?

Veamos, para ello la corta relación que un hombre hace acerca de su hijo. Parece que este joven se había visto afligido durante cierto tiempo de una enfermedad que ninguno de los diversos tratamientos á que había sido sometida le había podido aliviar, ni mucho menos curar. Habla el padre de ella como de una enfermedad "muy persistente." Aludiendo á un caso semejante, un eminente Doctor Americano dice: "Mi paciente podía tomar, y tomaba, *diariamente seis granos de morfina, sin casi el más ligéro efecto,* cuando la mitad de un grano hubiera sido suficiente dósis para una persona no acostumbrada á usarlo."

¿Cuál era, pues, ese explosivo veneno que no podía desterrarse con tal canitdad de ópio? Procedamos ántes de decirlo, á nuevas investigaciones.

"Mi hijo," continúa el que nos escribe," sufria de intensos dolores de cabeza y de costado, y así mismo de una debilidad general. Sus nervios estaban postrados hasta el punto de que no podía, casi, obtener el sueño, naturalmente. No sentía ganas ningunas de tomar alimento, y, generalmente, arrojaba todo cuanto había tomado. Aunque el estómago y los intestinos funcionaban torpemente —causándole la constipación— entía, sin embargo, ataques de diarresa. Empero, sus síntomas más alarmantes eran las convulsiones en los miembros, que al último le sobrevinieron. Ninguno de los tratamientos á que se recurrió le produjo el menor alivio, y yo desesperaba ya por su vida, cuando en esta crisis, no sabiendo ya qué hacer, comencé á darle el Jarabe Curativo de la Madre Seigel. Desde entonces empezó á mejorar constantemente, y hoy se halla ya realmente restablecido. Le autorizo á V. en absoluto, para que publique el breve relato de este caso *Mi hijo debe la vida á la maravillosa preparación llamada Jarabe Curativo de la Madre Seigel* y le aseguro á V. que hay aquí otras personas que deben gratitud igual á ese medicamento. No le revelo sus nombres, porque tienen objección á que se publiquen. Sírvase V. aceptar mi más entusiasta felicitación, y mis gracias. De V. afmo. (Firmado), Angel Benavides, farmacéutico, Pozo-Alcon, Prov. de Jaen, Setiembre 12 de 1893.

Ahora, solo unas pocas palabras: El hijo de nuestro buen amigo el Sr. Benavides sufria de agúda y profúnda indigestión y diapepsia; y, en su progreso, la enfermedad engendró aquel terrible veneno el ácido úrico—causa de todas las enfermedades de hígado, de los riñones y de la vejiga; ese veneno se corrió al cerebro, medio paralizó los nervios, afectó todos los órganos, y, por fin, produjo las convulsiones de que el padre del joven nos habla. En una de esas convulsiones, á no haber usado, como usó á tiempo, el Jarabe de la Madre Seigel, el pobre paciente hubiera muerto, sin duda de ninguna clase. Pues ese terrible veneno del cuerpo humano, es un explosivo mucho más peligroso que la pólvora junto á la chimenea de tu casa. Guárdate de sus primeros síntomas, y emplea por lo ... el Jarabe, que te dice ... ... la gratitud del ... nos escrob... y por nuestra parte ... ...gracias ... coraz... ...el lector ... á los Señores ... White...

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK.

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1894.	Philadelphia	Venezuela	Caracas.	Philadelphia	Venezuela	Caracas
Vertrekt van NEW-YORK	Oct. 23	Nov. 3	Nov. 14	Nov. 24	Dec. 5	Dec. 11
Komt aan te CURAÇAO	„ 29	„ 9	„ 20	„ 30	„ 11	„ 22
Vertrekt van „	„ 30	„ 10	„ 21	Dec. 1	„ 12	„ 23
Komt aan te PTO. CABELLO	„ 31	„ 11	„ 22	„ 2	„ 13	„ 24
Vertrekt van „	Nov. 1	„ 12	„ 23	„ 3	„ 14	„ 25
Komt aan te LA GUAYRA	„ 2	„ 13	„ 24	„ 4	„ 15	„ 25
Vertrekt van „	„ 6	„ 16	„ 28	„ 6	„ 18	„ 28
Komt aan te PTO. CABELLO	„ 7	„ 17	„ 29	„ 7	„ 19	„ 29
Vertrekt van „	„ 7	„ 17	„ 29	„ 7	„ 19	„ 29
Komt aan te CURAÇAO	„ 8	„ 18	„ 30	„ 8	„ 20	„ 31
Vertrekt van	„ 9	„ 20	Dec 1	„ 9	„ 21	„ 30
doet LA GUAYRA aan om passagiers en *Mails* aan wal te setten en in te nemen	„ 10	„ 21	„ 2	„ 10	„ 22	—
Komt aan te NEW-YORK	„ 16	„ 27	„ 8	„ 16	„ 29	Jan(95) 8

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO	Oct. 30	Nov. 10	Nov. 21	Dec. 1	Dec. 12
Komt aan te MARACAIBO	31	11	22	2	13
Vertrekt van	Nov. 7	18	28	8	16
Komt aan te CURAÇAO	8	19	29	9	20

De Stoomschepen van dese lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor dese vaart gebouwd en hebben seer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.